

“Ματαιοπονούν” είπε ο Παναγιώτατος προς πάσα κατεύθυνση - “Αμφισβητούν θέσφατα και θέσμια, καθηγιασμένα διά των αιώνων”

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα, τελέστηκε, το πρωί της Κυριακής, 3 Νοεμβρίου, στον Πατριαρχικό Ναό, η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Επισκόπου Τράλλεων Βενιαμίν και η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Πατριαρχικού Διακόνου Αετίου Νικηφόρου.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Τρανουπόλεως Γερμανό, Δωδώνης Χρυσόστομο, Μύρων Χρυσόστομο, Ικονίου Θεόληπτο, Κυδωνιών Αθηναγόρα και Λήμνου Ιερόθεο.

Πριν από την χειροτονία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς τον εψηφισμένο Επίσκοπο Βενιαμίν, πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα αποστολή διακονίας που του ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία.

“Η Μεγάλη Εκκλησία αποκτά σήμερα εις το πρόσωπόν σου, Θεοφιλέστατε, ένα νέον Επίσκοπο, σάρκα εκ της σαρκός της Πόλεώς μας, γέννημα θρέμμα του βοσκορινού Μεγάλου Ρεύματος. Διηκόνησες σχεδόν επί μίαν τριακονταετίαν ως κληρικός τον Οικουμενικόν Θρόνον, δώδεκα έτη ως διάκονος και δεκαεπτά ως Πρεσβύτερος και Μ.Εκκλησιάρχης. Σεμνός, αθόρυβος, προσηνής, πάντοτε πρόθυμος δια προσφοράν, απλούς και με πολλήν αγάπην διά τους απλούς ανθρώπους, συμπαθής και αγαπητός εις όλα τα μέλη της Πατριαρχικής Αυλής και εις πάντας τους εργαζομένους ενταύθα. Τούτο κατεφάνη πανηγυρικώς κατά την ημέραν της εκλογής σου. Το πλέον εντυπωσιακόν χαρακτηριστικόν της διακονίας σου είναι ότι παρέμεινες αδιακόπως εδώ, εν Φαναρίω, φυλάσσων τον τόπον και τον τρόπον του βίου της Ρωμιοσύνης, με ταπεινότητα, με υπομονη και χαμόγελον, με εμπιστοσύνην εις την πρόνοιαν του Θεού και εις την χάριν του, την πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσαν και τα ελλείποντα αναπληρούσαν. Σε γνωρίζομεν, Θεοφιλέστατε, από την παιδικήν σου ηλικίαν. Ενθυμούμεθα ζωηρώς τον νεαρό Σοφοκλή ως μαθητή της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής να έρχεται συχνότατα εις το Πατριαρχείον λόγω και του πατρικού ενδιαφέροντος του αοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου προς το πρόσωπόν σου. Η ευχή του θα σε συνοδεύει και θα σε ενισχύει και εις την νέαν σου διακονία. Να μιμηθείς την ταπείνωσίν του, και την καλοσύνη του και την απλότητά του. Και να τον μνημονεύεις πάντοτε όταν θα λειτουργείς. Ειη η μνήμη αυτού αιωνία. Να μνημονεύεις, Θεοφιλέστατε, και τους Κωνσταντινοπουλίτας αδελφούς μας, οι οποίοι έφυγαν από την Πόλιν, αλλά η Πόλις ευρίσκεται πάντοτε εις την καρδίαν των και πολλοί εξ αυτών ζουν με την ελπίδα της επιστροφής εις τα πάτρια. Να μην λησμονείς εις τας προσευχάς και τας λειτουργίας σου και όλους εκείνους τους ημετέρους, τους θανόντας εν τη ξένη, οι οποίοι δεν εβίωσαν το νόστιμον ήμαρ, τας μυριάδας εκείνας των Ρωμηών, αι ψυχαί των οποίων είναι παρούσαι εις τας λειτουργίας και τας πανηγύρεις των Ναών μας, εδώ εις το Φανάρι, το Πέρα, τα Ταταύ-λα, την Χαλκηδόνα, το Νιχώρι, το Μακροχώρι, τα Πριγκηπόννησα, παντού εις την αλησμόνητον Πόλιν της Παναγίας Παμμακαρίστου, συμπάλλουσαι μαζί μας το Τη Υπερμάχω και το Χριστός Ανέστη”.

Ο Παναγιώτατος προέτρεψε τον νέο Επίσκοπο, ο οποίος θα διακονήσει την Μεγαλώνυμο Κοινότητα Σταυροδρομίου, δίπλα στον Αρχιερατικώς Προϊστάμενο αυτής, Μητροπολίτη Τρανουπόλεως Γερμανό, να τον υπακούει και να ζητεί πάντοτε την

συμβουλή του. “Να εμπνέεσαι από το παράδειγμά του, από τον ένθεον ζήλον του, την φιλάνθρωπον δράσιν του, την υποδειγματικήν αφοσίωσίν του εις την διακονίαν του λαού του Θεού εν τη Περιφερεία Σταυροδρομίου. Να μη λησμονείς ποτέ ότι έχεις το μέγα προνόμιον να είσαι Επίσκοπος της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, της φερούσης τα πρώτα εν τη Ορθοδοξία. Την Μεγάλην Εκκλησίαν, τας παραδόσεις της, τας αξίας της, το ποίμνιόν της θα διακονείς, το πνεύμα της θα εκπροσωπείς πανταχού και πάντοτε”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Παναγιώτατος, σημείωσε:

“Δεν αποκτά σήμερον η Μεγάλη Εκκλησία μόνον ένα νέον άξιον Επίσκοπον αλλά και ένα φερέλπιδα νέον Πρεσβύτερον. Θα χειροτονήσωμεν, εντός ολίγου, τον Πατριαρχικόν διάκονον Αέτιον Νικηφόρον εις Πρεσβύτερον και θα τον χειροθετήσωμεν, εις διαδοχήν σου, Θεοφιλέστατε, Μέγαν Εκκλησιάρχην. Υπενθυμίζομεν πατρικώς εις την Θεοφιλίαν σου και εις τον πατέρα Αέτιο πως ό,τι είσθε και ό,τι έχετε είναι δώρον της αιιρύτου χάριτος του Θεού. Ό,τι και εάν πράτετε θα είναι έργον του Κυρίου το οποίον επιτελείται δι’ υμών εν τη Εκκλησία. Οι διάκονοι του Υψίστου είναι πάντοτε θυσιαστικοί, ανιδιοτελείς, ευαίσθητοι δια τα παθήματα του ανθρώπου, ουδέποτε ράθυμοι, ουδέποτε απαισιόδοξοι. Φιλοθεία και φιλανθρωπία συνιστούν και συνοψίζουν την ταυτότητα και την πνευματικότήτά των. Φιλοθεία και φιλανθρωπία”.

Στο τέλος, ο νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος, αφού έλαβε τη Αρχιερατική Μίτρα και την ράβδο από τα χέρια του Παναγιωτάτου, τέλεσε την απόλυση από τα σκαλιά του Πατριαρχικού Θρόνου, κατά την Πατριαρχικήν τάξιν.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Μητροπολίτες Γέρων Πριγκηποννήσων Δημήτριος, Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίος, Συνάδων Διονύσιος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανος, Αδριανουπόλεως Αμφιλόχιος, οι Επίσκοποι Αλικαρνασσού Αδριανός και Αραβισσού Κασσιανός, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, η Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη κυρία Δανάη Βασιλάκη, συγγενείς και φίλοι των νεοχειρονηθέντων, και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητές από την Ελλάδα.

Αμέσως μετά, στη δεξίωση που παρετέθη στο Ευγενίδειο κτήριο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο νέος Επίσκοπος Τράλλεων Βενιαμίν εξέφρασε την αφοσίωση και τον σεβασμό του στο πρόσωπο του Παναγιωτάτου και ευχαρίστησε τους Συνοδικούς Αγίους Αρχιερείς για την εκλογή του καθώς και εκείνους που συμμετείχαν στην χειροτονία του.

Ακολούθως ο Παναγιώτατος προσφώνησε πατρικώς τον νεοχειροτονηθέντα Εκκλησιάρχη Του, κ.Αέτιο,

επισημαίνοντας την εργατικότητα που επέδειξε και την α-φοσίωση του στο καθήκον. Αναφερόμενος δε στο όνομα που του έδωσε στην εις διάκονον χειροτονία του, κατά τον φετεινό εορτασμό της Κυριακής της Ορθοδοξίας, προς τιμήν του Αρχidiaκόνου της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Αετίου, ο οποίος διεδραμάτισε καίριο ρόλο στην Δ' Οικουμενική Σύνοδο, κατά την οποία θεσπίστηκαν τα προνόμια της Μεγάλης Εκκλησίας, ο Πατριάρχης σημείωσε:

“Βεβαίως δι’ ημάς αι προνομίαι και τα δίκαια ταύτα δεν μεταφράζονται εις εξουσια-στικές ή ηγεμονικές τάσεις, ως μέμφονται τινες ημάς, άγευστοι όντες του ήθους και του εν ταπεινώσει μεγαλείου της Εκκλησίας των του Χριστού πενήτων, καίτοι από αυτήν έλαβον το φως του Χριστού, αλλά νοηματοδοτούνται και υλοποιούνται ως πρωτείον διακονίας, προσφοράς και κενώσεως, ως μαρτυρεί η αδιάψευστος ιστορία. Όντως, η καθ’ ημέραν επισύστασις της μαρτυρικής ταύτης Εκκλησίας είναι η μέριμνα πασών των Εκκλησιών.”

“ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΟΥΝ” ΕΙΠΕ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΠΑΣΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος περιέγραψε τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του Μ.Εκκλησιάρχου, ενώ αναφερόμενος στις σπουδές του π.Αετίου πάνω στο Κανονικό Δίκαιο, τόνισε:

“Ειδικεύεσαι εις το Κανονικόν Δίκαιον. Αυτό συμβαδίζει με τα νέα καθήκοντά σου να τηρείς την τάξιν εν τω ναώ και να ανακαλείς εις την τάξιν τους παραβαίνοντας και καταπατούντας αυτήν. Και οι κανόνες τι είναι εν τη Εκκλησία; Εις τι χρησιμεύουν; Ακριβώς, εις την τήρησιν της τάξεως, της πειθαρχίας, της ειρήνης, της ενότητος και εις την εύρυθμον λειτουργίαν της εκκλησιαστικής ζωής. Δι’ αυτό και θέτουν μίαν σειράν και μίαν ιεράρχησιν των θρόνων και των εκκλησιαστικών πραγμάτων εν γένει. **Και μέσα εις αυτό το σύστημα και την οργάνωσιν η Κωνσταντινούπολις κατέχει την πρώτην θέσιν, διακονικήν ως είπομεν, την οποίαν θέσιν, με όσα προνόμια και δικαιώματα αυτή συνεπάγεται, επιχειρούν επ’ εσχάτων να αμφισβητήσουν αγνώμο-νες υιοί και θυγατέρες, κινούντες την πτέρναν κατά του ευεργέτου. Αμφισβητούν θέσφατα και θέσμια, καθηγιασμένα διά των αιώνων, προσπαθούντες να ικανοποιήσουν ανθρωπίνας φιλοδοξίας και πολιτικές σκοπιμότητας. Πλην, ματαιοπονούν!** Διότι η Ορθόδοξος εκκλησιολογία και η κανονική τάξις της Εκκλησίας, της οποίας Εκκλησίας και πύλαι άδου ου κατισχύσουσι, δεν μεταβάλλονται. Είναι τόσον βαθέ-ως ερριζωμέναι εν τη δισχιλιετεί ιστορία του Χριστιανισμού, ώστε ουδείς να δύναται να τας εκριζώσει όσον ισχυρός και ρωμαλέος και αν είναι, ή νομίζει ότι είναι, κατά κόσμον πάντως και ου κατά Θεόν”.

Στην αντιφώνησή του, ο Μ.Εκκλησιάρχης Αέτιος υπέβαλε τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο για την γενομένη προαγωγή του.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Φωτογραφίες: Νίκος Μαγγίνας / Οικουμενικό Πατριαρχείο